

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף מב – 42 Daf

1. הניתנין על מזבח הפנימי of מתנות with some of the numerous פיגול

On the previous Daf, Reish Lakish said that Rebbe Meir, who ruled that being מפגל on either the קומץ or the לבונה makes full פיגול, does not hold בחצי מתיר, מפגלין בחצי מתיר, but holds that the person completes his act על דעת ראשונה – according to his *first intent*. This is challenged from a Baraisa discussing פיגול of חטאות whose blood is placed on the מזבח הפנימי, such as the forty-three מתנות of the Yom Kippur *korbanos* or the eleven מתנות of the משיח or פר כהן משיח or פר – פר (sprinkled seven times towards the פרוכת and applied on the four קרנות), all of which are מעבב. The Baraisa states: *whether one had פיגול intent for the first set of מתנות (in the קדש), the second (towards the פרוכת), or third (on the מזבח הפנימי),* Rebbe Meir says it is פיגול, and the Chochomim say it is not פיגול unless he has פיגול intent for the entire מתיר. This proves that even without פיגול intent on the first set, Rebbe Meir still holds it is פיגול!?

2. Rebbe Eliezer exempts one who offers a כזית of a *minchah* בחוץ

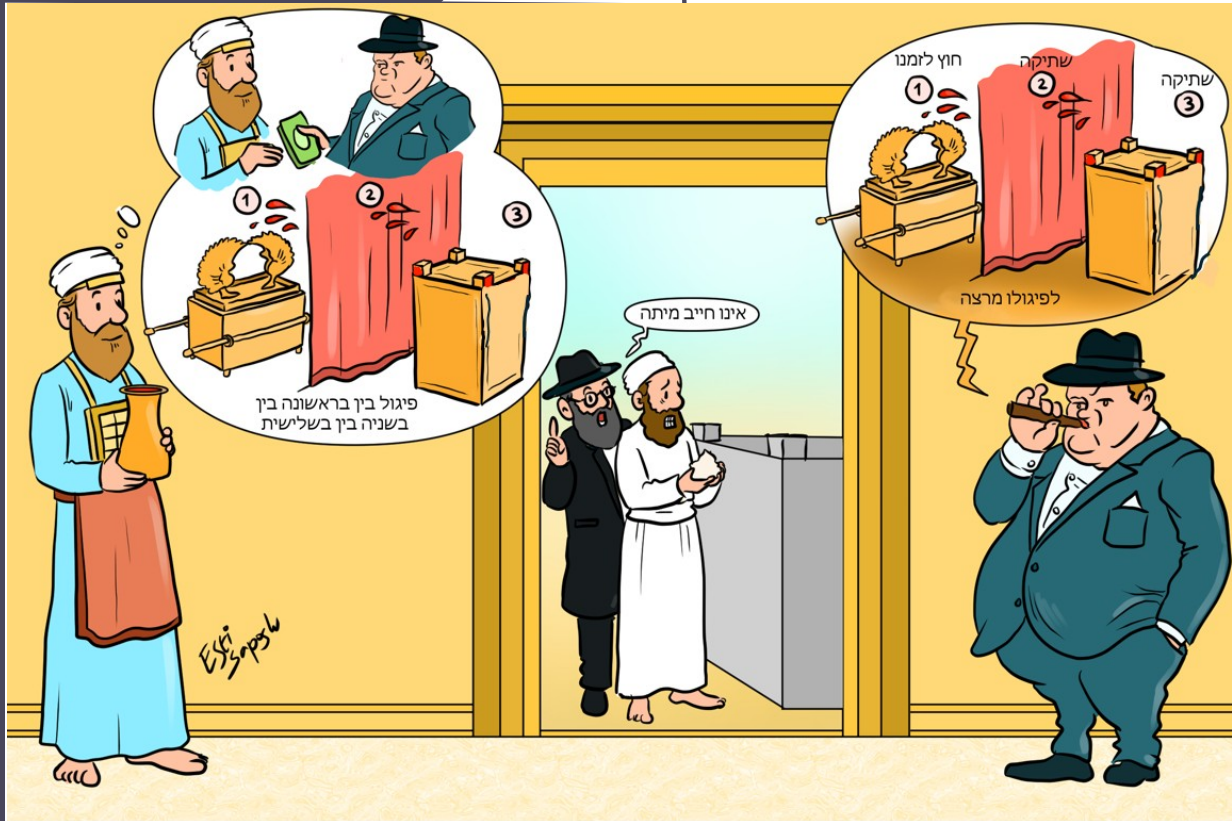
Rav Yitzchak bar Avin suggests that the Baraisa refers to פיגול during the shechitah of an animal for the first, second, or third set of מתנות (because the first *korban's* blood spilled). Since the previous set of מתנות was finished, they are not repeated, rendering this *shechitah* an entire, independent מתיר. The Gemara wonders why the Chochomim would argue, and suggests it is Rebbe Eliezer's opinion: if one burned, outside the Mikdash, only a כזית of a קומץ, קומץ, or *minchah* which must be completely burned, the Tanna Kamma holds him liable for *avodah* בחוץ, but Rebbe Eliezer says he is exempt unless he offers them entirely. Since he holds a significant part of an *avodah* is not considered an *avodah* בחוץ, he presumably holds the same regarding פיגול of *shechitah* for just some of the Yom Kippur מתנות. The Gemara objects: Rava said Rebbe Eliezer agrees regarding דמים – *blood applications*, that one is liable for a single בחוץ מתנה, because Rebbe Eliezer holds that if blood spills during Yom Kippur מתנות, he continues from the next מתנה (even during a set), considering each מתנה an independent *avodah*. If so, he would also hold פיגול during a single מתנה, and certainly during a second *shechitah*, will effect פיגול!? The Gemara ultimately concludes: "קשיא" – *it is a difficulty*.

3. How can מתנות after a מחשבת פיגול qualify for מתיריו?

The Gemara above had attempted to prove that Rebbe Meir holds that one can effect פיגול with פיגול intent for some מתנות of חטאות הפנימות. The Gemara asks that פיגול cannot obligate *kares* כל מתיריו – *until all the "permitters"* (i.e., *עבודות*) are offered. Here, once he had פיגול intent during מתנות inside the הקדשים, קדש הקדשים, *it is invalid as if he did not sprinkle* the blood at all; thus, when he later sprinkles its blood (without פיגול intent) in the Heichal, *he is essentially sprinkling mere water*, since it is invalid!? How can this *korban* become פיגול? [Rashi explains that this is not problematic for every *shechitah* or קבלה of פיגול, because since the Torah dictated that פיגול is effective, its "זריקה" is by definition sufficient for פיגול. Similarly, if one has מחשבת פיגול for all מתנות of these חטאות, it is entirely a זריקה of פיגול, as opposed to here, where the later מתנות were performed without פיגול [משבחת פיגול]. Rava answers that even with a single animal, *it effects acceptance regarding פיגול* (similar to זריקה which follows a *shechitah* of פיגול).

Siman – Mobster

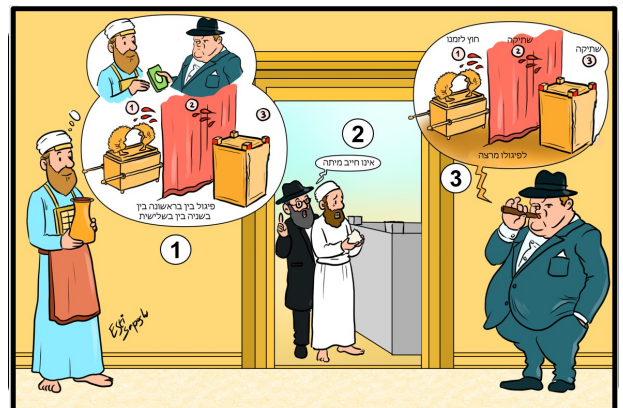
The **mobster** who hired a Kohen Gadol to **make the הזאות on Yom Kippur *piggul* and told him he can choose which ones to make *piggul* because any will do the job**, had his plan to get a Kohen killed by hiring him to bring just a כזית of a מנחה outside the Mikdash foiled by a Rabbi named Eliezer who told them **there is no מיתה**, and argued that **even though the latter הזאות were after *piggul* and done without מחשבה they are also considered זריקה and not just a waste of time.**

The **mobster** who hired a *Kohen Gadol* to make the **הזאות** on *Yom Kippur pigul* and told him he can choose which ones to make *piggul* because any will do the job, had his plan to get a Kohen killed by hiring him to bring just a **כזית** of a *מנחה* outside the *Mikdash* foiled by a Rabbi named *Eliezer* who told them there is no **מיתה**, and argued that even though the latter **הזאות** were after *piggul* and done without *מחשבה* they are also considered **זריקה** and not just a waste of time.

3 things to remember

1. **פיגול** with some of the **הניתנין על** of **מתנות** of **מזבח הפנימי**
2. **Rebbe Eliezer** exempts one who offers a **כזית** of a *minchah* **בחוץ**
3. How can **מתנות** after a **מחשבת** qualify for **פיגול** **קרבו כל מתיריו**?

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף מג – Daf 43

1. **פיגול מתיר** are not liable for **פיגול**

The next Mishnah lists numerous sacrificial items which do not obligate כרת for eating them as פיגול, because they do not have something else which permits them [to be eaten, burned, etc.], such as the קומץ of a *minchah*, קטורת, לבונה, or certain מנחות which are completely burned, all of which are מתיר themselves. The same applies to blood, which is מתיר the rest of the *korban*. Tannaim dispute the status of נסכים – libations brought together with a *korban*, and the לוג of oil of a מצורה. The rule is expressed: כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח – anything which has a permitter, whether for people or the *mizbeiach*, חייבין עליו משום פיגול – one is liable for it for *piggul*. Some novel cases of פיגול are explained: for an עולה, the זריקה of its blood permits its meat to be burned on the מזבח, and its hide for use by Kohanim. The blood application of an עוף permits it to be burned on the מזבח, and the blood application of a טמא permits its meat to be eaten by Kohanim.01

2. **קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו**

עולא said: *if the kometz of a minchah that was piggul was brought up onto the mizbeiach, פקע פיגולו ממנו* – its *piggul* status leaves it. He explains why: *if burning [this קומץ] can bring other [elements of the minchah] to piggul, הוא עצמו לא כל שכן – should it not be effective for itself?* The Gemara elaborates: if it is not accepted as a הקטרה, how can it bring the other parts of the מנחה to פיגול status through completing its offering? The Gemara discusses the practical import of עולא's statement, and ultimately explains: normally, the *halachah* is *אם עלו לא ירדו* – *if [korbanos brought with פיגול intent] were brought up onto the מזבח, they are not brought down* (although they should not have been brought up), and *אם ירדו לא יעלו* – *if they were brought down, they are not brought back up*. עולא is teaching that in a case that משלה בהן האור – *the fire took hold of [the invalid קומץ], it is brought back up* (because "נעשה לחמו של מזבח" – *it becomes the bread of the mizbeiach*). Although עולא already taught this principle elsewhere, here he teaches that even regarding a *kometz*, דמיפרת – *which is separate pieces, the part which was not burned is still brought back up*.

3. **הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן**

Rebbe Yochanan said: *פיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח – piggul, nossar (kodashim left past its time), and tamei that were brought up on the mizbeiach, פקע איסור מהן – the prohibition leaves them*. Rav Chisda objected: מרי דיבי – *Master of this statement!* *מזבח מקוה טהרה – Is the mizbeiach a purifying mikveh, that it can remove tumah from something brought onto it?!* Rebbe Zeira explained that the case is *שמשלה בהן האור – where the fire took hold of them*. These may be brought back onto the מזבח (if they were brought down), as taught above, and likewise, their prohibition to be eaten leaves them.

Siman – Magazine

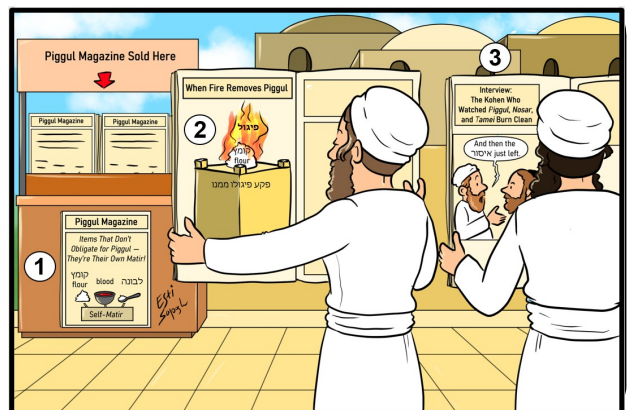
At the newsstand where **Piggul Magazine** was sold featuring a cover story **about items that don't obligate for piggul since they are matir themselves**, one Kohen was engrossed in an article that explained **how the piggul status of a kemitzah can leave it if it was brought up on the mizbeiach**, while another read an interview with a Kohen who was amazed to learn that **when piggul, nossar and tamei were brought on the mizbeiach, their prohibition left them**.

At the newsstand where Piggul Magazine was sold featuring a cover story about items that don't obligate for piggul since they are *matir* themselves, one Kohen was engrossed in an article that explained how the *piggul* status of a *kemitzah* can leave it if it was brought up on the *mizbeich*, while another read an interview with a *Kohen* who was amazed to learn that when *piggul*, *nosar* and *tamei* were brought on the *mizbeich*, their prohibition left them.

3 things to remember

1. Sacrifices without a separate מתיר are not liable for פיגול
2. קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו
3. הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף מד – Daf 44

1. *Machlokes re*: נסכים הבאין עם הזבח of פיגול

A Baraisa derives all the items which obligate כרת when they are פיגול and excludes those without another מתיר. The Baraisa includes even the שמן of a מצורע, which reflects Rebbe Meir's opinion in our Mishnah. However, the Gemara objects that the סיפא excludes מנחת נסכים – a *libation-minchah*, which is the Rabbonon's opinion who argue: Rebbe Meir says one is liable for פיגול of an animal *korban*, ליקרב – *because the blood of the korban permits them to be offered*. The Chochomim object: והלא אדם מביא את זבחיו היום – *but a person may bring his korbanos today*, ונסכין מיכן עד עשרה ימים – *and bring their requisite נסכין up to ten days later*, proving that the *korban's* blood cannot be their מתיר! Rebbe Meir replies: אף אני לא אמרתי אלא בבאין עם הזבח – *I too only said that נסכים are liable when they are brought together with the korban*, in which case the blood is their מתיר. Thus, our Baraisa contradicts itself! Rebbe Yirmiyah removes the word "נסכים" from the סיפא. Abaye answers that the "לוג שמן" which is liable is where it comes together with the *metzora's* אשם, and the same applies to נסכים brought with the *korban*. The נסכים in the סיפא which are exempt is where they are brought separately from the *korban*, and the same applies to a לוג שמן brought separately.

2. Sources for various offerings eaten by Kohanim

A Baraisa discusses the sources for numerous offerings eaten by Kohanim: "כל קרבנם" – *all their offerings* comes to include the לוג שמן of the מצורע. Although a *passuk* implies that only remainders "מן האש" – *from the fire* are eaten by Kohanim, this *derashah* teaches that they also receive the לוג שמן. "לכל מנחתם" – *all their menachos* includes even the מנחת העומר, and the מנחת הקנאות (of a סוטה), teaching that although the *passuk* says "אשר כופר בהם" – *[those] who were atoned through them*, and the מנחת העומר is only להתיר – *to permit (new grain)*, and the מנחת קנאות comes עון לברר – *to determine* if a *sin* was committed, these are also eaten by Kohanim. "ולכל חטאתם" – *and all their חטאות* includes a חטאת העוף, which would otherwise be prohibited in consumption as a נבילה, since it is killed through מליקה, not שחיטה. "לכל אשמתם" – *for all their אשמות* includes an אשם of a *nazir* who became *tamei*, that although it comes להכשיר – *to qualify* him to restart his *nezirus*, it is eaten by Kohanim, like an אשם מצורע. The Baraisa adds that something stolen from a גר who died without heirs is given to Kohanim and is their property even to be מקדש a woman.

3. Third opinion about פרים הנשרפים: פרים הנשרפים: there is פיגול for "דבר הנעשה בחוץ"

In the Mishnah on the previous Daf, the Tanna Kamma says one is liable for eating פיגול of פרים הנשרפים ושעירים – *bulls which are burned and goats which are burned*, but Rebbe Shimon says one is not liable for any *korban* which is not offered on the מזבח החיצון (like a שלמים). In a Baraisa, Rebbe Yose states a third opinion: פיגול בחוץ – *if he had פיגול intent with something done outside* the היכל (like a שלמים), it is פיגול, but not if he had פיגול intent with something done inside the היכל. He illustrates: if he stood outside the היכל and *shechted* with the intent to sprinkle its blood on the מזבח הפנימי the next day, it is not פיגול, since he had intent outside about something done inside. Similarly, if he stood inside the היכל, and sprinkled the blood with the intent to burn the שירים or pour the שירים (on the מזבח החיצון) the next day, it is not פיגול, because there was intent inside about something done outside. However, if he *shechted* outside intending to pour the שירים or burn the שירים the next day, it is *piggul*, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ – *because there is intent outside about something done outside*.

Siman – Mud

The Kohen who was dismayed when the *metzora* used a **muddy** jug to bring his לוג שמן which did not become פיגול because it wasn't brought together with the קרבן, as he had been looking forward to eating it together with his portion of a מנחת העומר and מנחת סוטה, threw the **muddy** oil onto a Kohen in the courtyard with some פרים הנשרפים thinking a פיגול thought about *avodah* done in the courtyard.

The *Kohen* who was dismayed when the *metzora* used a muddy jug to bring his *לוג שמן* which did not become *פיגול* because it wasn't brought together with the *קרבת*, as he had been looking forward to eating it together with his portion of a *מנחת העומר* and *מנחת סוטה*, threw the muddy oil onto a *Kohen* in the courtyard with some *פרים הנשפרים* thinking a *פיגול* thought about *avodah* done in the courtyard.

3 things to remember

1. **Machlokes re: נסכים of פיגול הבאין עם הזבח**
2. **Sources for various offerings eaten by Kohanim**
3. **Third opinion about פרים הנשפרים: there is פיגול for "דבר" הנעשה בחוץ**

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף מה – Daf 45

1. *Machlokes* about the laws of קדשי עובדי כוכבים

The next Mishna discusses קדשי עובדי כוכבים – *kodashim* [offerings] designated by an idolator. Rebbe Shimon says that one is not liable for them for פיגול, נותר, or *tamei*, and for *shechting* them בחוץ – outside the Mikdash. In a Baraisa, Rebbe Shimon adds: לא נהנין – one may not benefit from them, ולא מועילין – but one does not transgress *me'ilah* for benefiting from them, because they are Biblically permitted, and only Rabbinically prohibited. They do not create תמורה by being “exchanged” for another animal, and an עבו"ם may not offer נסכים. However, Rebbe Shimon agrees that an עבו"ם's *korban* requires נסכים. Rebbe Yose says: רואה אני בכולן להחמיר – I see to be strict about all these laws and equate an עבו"ם's *korban* to a Jew's, because the *passuk* about his *korban* says "לה" – to Hashem. The Gemara proceeds to explain Rebbe Shimon's source for each law. He holds they are not subject to *me'ilah* based on a *gezeirah shavah* (חט חט) from תרומה, where it says "בני ישראל", excluding idolators. This only excludes *kodashim* with קדושת הגוף – physical sanctity, similar to *terumah*; therefore, the above Baraisa concludes that Rebbe Shimon agrees that an idolator's *kodashim* with only קדושת דמים – monetary sanctity is subject to *me'ilah*.

2. *Tamei* blood of an עבו"ם's *korban* which was נזרק

A Baraisa teaches that if blood of a *korban* became *tamei* (and was unfit for זריקה), and a Kohen performed זריקה with it, בשוגג הורצה – if he did so *mistakenly*, [the *korban*] is accepted (through the ציץ) and its meat may be eaten; במזיד לא הורצה – if it was *intentional*, it is not accepted insofar as its meat is Rabbinically prohibited to eat. This applies to קרבן יחיד, but regarding קרבן ציבור, whether the זריקה was בשוגג or במזיד, the *korban* is accepted and its meat may be eaten. Regarding an עבו"ם's *korban* whose blood became *tamei*, לא הורצה – whether its זריקה was *mistaken or intentional*, [the *korban* itself] is not accepted and is completely invalid. Rav Pappa explains although Rebbe Yose generally holds an עבו"ם's *korban* has the same laws as a Yisroel's, he agrees that a specific exclusion prevents the ציץ from making an עבו"ם's *korban* acceptable. As Rav Ashi explains, the *passuk* says: לרצון להם – to bring them favor, ועובדי כוכבים לאו בני הרצאה נינהו – and idolators are not fit for finding favor with Hashem.

3. Items exempt from פיגול are still liable for נותר and *tamei*

The next Mishnah states: דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול – Items for which one is not liable for them for *piggul* (because they lack another מתיר), חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא – one is still liable for them for eating *nossar*, and for eating while *tamei*, חוץ מן הדם – except for blood, which is exempt from all three. Rebbe Shimon holds one liable only בדבר שדרכן לאכול – when he eats something usually eaten, but not for wood, לבונה, and קטורת. A Baraisa explains that the *passuk* "אשר הם מקדישים לי" – that which they sanctify for Me obligates כרת for *tumah* on all items, including those without another מתיר (another *derashah* below extends this to נותר). Still, one is not liable for them immediately, because the *passuk* says "יקרב" – whoever comes near the *kodashim*, etc., will incur *kares*. Rebbe Elazar explains that since one is never liable to *kares* for merely touching (“coming near”), it means to teach: בהוכשר ליקרב – the *passuk* is discussing where [the *korban*] became fit for the מזבח. Thus, for an item which has מתירין, one is liable for *tumah* מתיירין – from when its מתירין were offered (e.g., meat after its blood was נזרק). For items without מתירין, one is liable בכלי משיקדש בכלי – from when it is sanctified in a [שרת].

מה נשתנה – Siman

At the *Korban* themed seder where the youngest child sang, “מה נשתנה קדשי עובדי כוכבים – No *piggul*, no *nossar*, no *tamei*,” their father recounted how he once did *zerikah beshoggeg of tamei* blood from an *akum's korban* and the *מרצה* was not removed from the table, as the seder plate of items that are exempt from *piggul* but still liable for *nossar* and *tamei* were removed from the table.

At the Korban themed seder where the youngest child sang, “מה נשתנה קדשי עובדי כוכבים” – No piggul, no nossar, no tamei,” their father recounted how he once did *zerikah beshogeg* of tamei blood from an akum’s korban and the ציץ was not מרצה, as the seder plate of items that are exempt from piggul but still liable for nossar and tamei were removed from the table.

3 things to remember

1. Machlokes about the laws of קדשי עובדי כוכבים
2. Tamei blood of an עכו"ם's korban which was נזרק
3. Items exempt from פיגול are still liable for נותר and tamei

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף 46 – דף

1. The exemption of דם from נותר, *tumah*, and מעילה

The Mishnah on the previous Daf taught that דם is uniquely exempt from liability for נותר and *tumah*. The Gemara presents three *derashos* excluding blood from *me'ilah*, two of which are superfluous, and are used to exclude דם from liability for נותר and *tumah*: (1) The *passuk* says "וואני נתתיו לכם" – *and I have given it to you* (on the מזבח to atone), teaching: "שלכם יהא" – *it shall be yours*, and excluded from *me'ilah*. (2) "ולכפר" – *to atone* teaches: "ולא למעילה" – *I have given [the blood] for atonement, but not for me'ilah*. (3) "הוא" – "*it is*" teaches: "הוא לפני כפרה" – *it is the same before atonement as after atonement*; just as after כפרה, it is not subject to מעילה, the same holds true before כפרה. We do not say the reverse, that just as before כפרה it is subject to *me'ilah*, the same applies after כפרה, because "אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו" – *you never have something whose mitzvah has been performed and one still transgresses me'ilah with it*. The Gemara proceeds to discuss exceptions to this principle.

2. Several versions of the *machlokes* Tannaim re: eating inedible *kodashim* with *tumah* – עצי מערכה

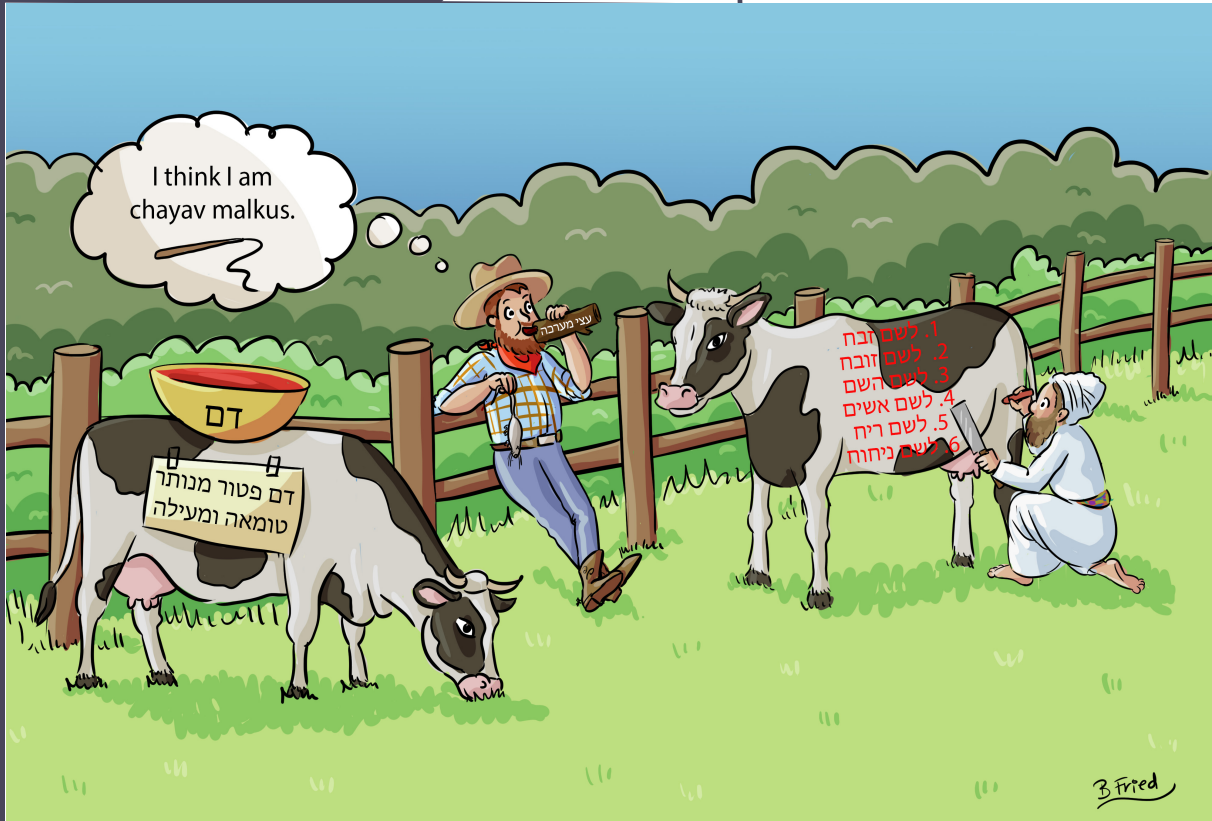
In the Mishnah on the previous Daf, the Tanna Kamma said one is liable for eating any *kodashim* with *tumah* (even those not subject to פיגול), but Rebbe Shimon said one is only liable for items which are normally eaten, but not for eating wood, etc. Amoraim debate the case of the *machlokes*. According to one opinion, they argue only about טומאת בשר – *tumah of "meat"* (or, in this case, wood), which is where the *derashah* including inedible materials is written, but for טומאת הגוף – *tumah of the eater's body*, the Tanna Kamma would agree there is no *malkus*. According to another opinion, they argue even in the case of טומאת הגוף, because the Tanna Kamma holds that since he is liable for טומאת בשר, he is also liable for טומאת הגוף. In another version, some Amoraim say that Rebbe Shimon only exempts one who eats inedible *kodashim* in a case of טומאת הגוף, but concedes there is *malkus* for טומאת בשר (where the *derashah* is written). Others say Rebbe Shimon even exempts from *malkus* in a case of טומאת בשר. Accordingly, the *derashah* including wood, etc., is לפסולא בעלמא – *for the mere invalidation of the materials* (Rashi says this is a Rabbinical stringency).

3. לשם ששה דברים הזבח נזבח

The next Mishnah states: לשם ששה דברים הזבח נזבח – *a korban is shechted for the sake of six things*: (1) לשם זבח – *for the sake of the [type of] korban*, (2) לשם זובח – *for the offerer's sake*, (3) לשם השם – *for Hashem's sake* (as the Gemara explains, לשם מי שאמר והיה העולם – *for the sake of He Who spoke and the world came into existence*), (4) לשם אשם – *for the sake of the fires* (to burn the pieces, and not merely roast them), (5) לשם ריח – *for the sake of creating an aroma* (not to roast them and then bring them onto the מזבח), (6) לשם ניחוח – *for the sake of pleasing*, meaning לשם הנחת רוח – *for the sake of causing Hashem satisfaction* for fulfilling His commandment. Additionally, a חטאת and אשם must be *shechted* לשם חטא – *for the sake of the owner's specific sin*. Rebbe Yose says that even one who did not intend to *shecht* for any of these purposes, it is valid, because Beis Din instituted to *shecht* without declaring specific intent, שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד – *because the intent only follows the one performing the avodah*. Therefore, there is a concern that the one *shechting* may inadvertently state the wrong intent (e.g., שלא לשמה), and the owner's intent that it should be לשמה is ineffective.

Siman – Cow (Moo)

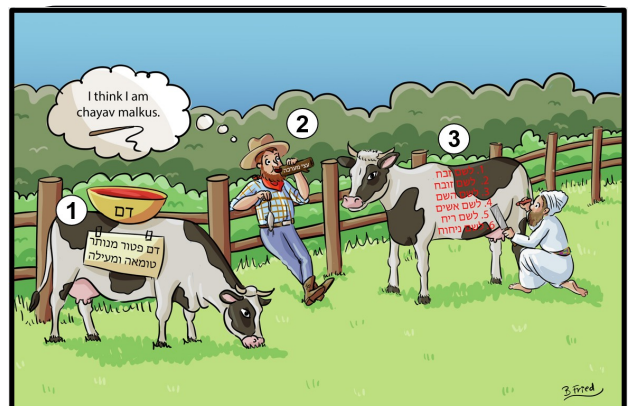
The **cow** carrying the large bowl of blood with a note that the **blood was exempt from liability for *nossar*, *tumah* and *me'ilah***, standing next to the ***tamei* cowboy eating some inedible מערכה who was *chayav malkus***, saw a Kohen write **the six *kavanos* of *lishmah*** on the side of a **cow** to help himself remember them when doing *shechitah*.

The cow carrying the large bowl of blood with a note that the blood was exempt from liability for *nossar*, *tumah* and *me'ilah*, standing next to the *tamei* cowboy eating some inedible *עצי מערכה* who was *chayav malkus*, saw a Kohen write the six *kavanos* of *lishmah* on the side of a cow to help himself remember them when doing *shechitah*.

3 things to remember

1. The exemption of דם from נותר, tumah, and מעילה
2. Several versions of the machlokes Tannaim re: eating inedible kodashim with tumah – ex. עצי מערכה
3. לשם ששה דברים הזבח נזבח

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף מז – Daf 47

1. Opinion that the בעלים' intent can make פיגול

On the previous Daf, Rebbe Yose said the intent of a *korban* is determined by the one performing the *avodah*. This disagrees with Rebbe Elazar bar Rebbe Yose, who says: שמעתי שהבעלים מפגלין – *I heard that the owner of a korban can effect piggul by intending for consumption חוץ לזמנו while the Kohen performs avodah. The passuk says והקריב "המקריב" – and the offerer shall bring [his korban], indicating that the owner is considered the "מקריב", and so can determine the avodah's intent. Abaye says that three Tannaim hold מחשבה היא מחשבה וזה עובד – if this one (the owner) intends, and that [other] one performs avodah, it is considered intent. (1) The first is Rebbe Elazar bar Rebbe Yose, as above. (2) Rebbe Eliezer ruled that if one shechts an animal for an idolator, it is invalid, because the עובד presumably intends the shechitah to be for idolatry. (3) Rebbe Shimon ben Elazar taught that any item which is not usually stored, but one person stored it, and someone else came and carried it out to a רשות הרבים on Shabbos, זה נתחייב זה במחשבה של זה – this one who carried it is liable based on the intent of that one who stored it, which rendered it significant.*

פרק ה – איזהו מקומן

2. איזהו מקומן של זבחים: חטאות הפנימיות

The fifth Perek begins: איזהו מקומן של זבחים – *what is the required place for [the various procedures of] korbanos?* All of Yom Kippur are shechted in צפון – *the north*. Their blood is sprinkled בין הבדים – *between the poles* of the ארון (eight times), toward the פרוכת (eight times), and on the מזבח הזהב (after combining their blood, it is applied on each קרן, and sprinkled eight times on top of the מזבח). Even a single application is מעבב atonement. The שירים – *remainder* is poured on the western base of the מזבח החיצון, but this is not מעבב. The פרים הנשרפים – *bulls which are burned* (i.e., the פר העלם דבר and פר כהן משיח), and the שעירים – *goats which are burned* (i.e., שעירי עבודת כוכבים) share most halachos of the above korbanos, but their blood is not sprinkled בין הבדים (also, their blood is sprinkled toward the פרוכת seven times, and is only applied to the מזבח's horns, not on top). All of these korbanos are burned outside Yerushalayim, on the בית הדשן – *location [where] the ashes of the מזבח החיצון are placed.*

3. The blood of an אשם מצורע is נתקבל both in the Kohen's hand and a כלי

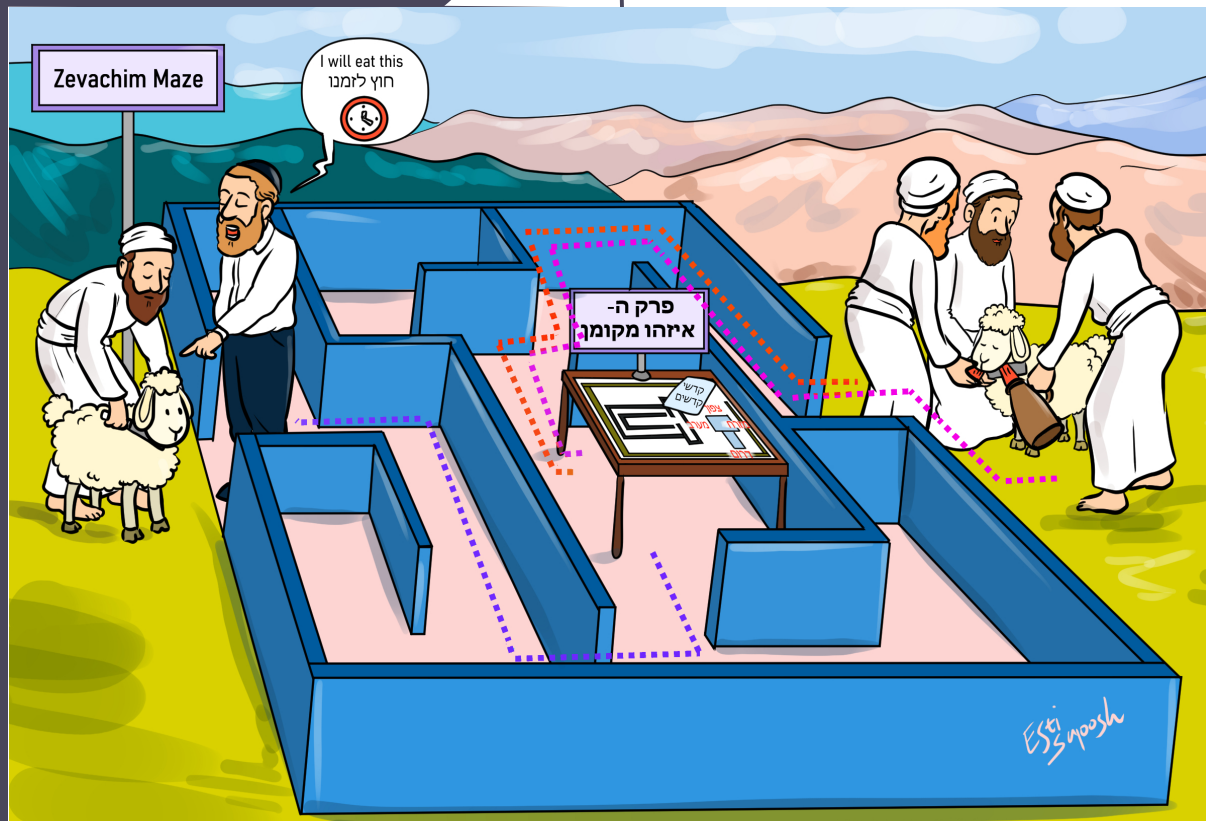
The Gemara asks why the Mishnah did not state that the blood of all קדשי קדשים is received in a כלי שרת in צפון, and explains that since the blood of an אשם מצורע (which is קדשי קדשים) is received ביד – *directly in the Kohen's hand*, he did not mention קבלת הדם. Although a later Mishnah states that the blood of an אשם מצורע is נתקבל in a כלי שרת, the Tanna did not teach that all קדשי קדשים require קבלת הדם in a כלי, since the blood of an אשם מצורע is [also] received ביד. Still, since its blood must also be received in a כלי, it taught this law in the later Mishnah. The Torah compares the קבלה of the אשם מצורע to the application on the מצורע's right ear, thumb, and toe, teaching that just as this application is done כהן בעצמו של כהן – *with the Kohen himself* (i.e., his finger), the קבלה is also done with his own hand. Still, the Torah compares this אשם to a חטאת, thus requiring a כלי. It emerges, then, that two Kohanim are מקבל its blood, one by hand, to apply to the מצורע, and one with a כלי, for זריקה on the מזבח.

Siman – Maze

The owner of a *korban* yelled "I will eat this חוץ לזמנו" to start the race at the Zevachim maze making it *piggul*, where two Kohanim had to find the איזהו מקומן stand and match up where קדשי קדשים are shechted, and then meet at the exit at the same time to be מקבל the blood of an אשם מצורע, one with his hand and one with a כלי.

דף מזז | DAF 47

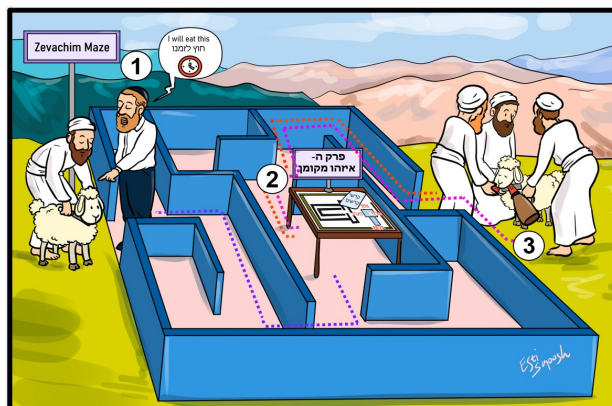
Maze

The owner of a *korbon* yelled “I will eat this חוץ לימנו” to start the race at the Zevachim maze making it *piggul*, where two Kohanim had to find the איזהו מקומן stand and match up where קדשי קדשים are *shechted*, and then meet at the exit at the same time to be מקבל the blood of an, אשם מצורע, one with his hand and one with a כלי.

3 things to remember

1. Opinion that the בעלים' intent can make פיגול
2. איזהו מקומן של זבחים: חטאות הפנימיות
3. The blood of an אשם מצורע is נתקבל both in the Kohen's hand and a כלי

Zevachim – Simanim

פרק ה – איזהו מקומן

דף 48 – מח

1. Why the Perek begins with **חטאות הפנימיות**, and not **עולה** (where **צפון** is written)

The Gemara asks that since the law requiring *shechitah* of קדשי קדשים in צפון was written about עולה, the Perek should begin with עולה instead of חטאות הפנימיות!? It answers: חטאת איידי דאתי מדרשא חביבא ליה – since the צפון requirement of *chatas* is derived from a *derashah* (עולה to היקש), it is dear to [the Tanna], so he taught it first. The Gemara asks that if so, the Perek should begin with חטאות החיצונות – חטאות חטאות, since the היקש to עולה was written about חטאות החיצונות. It answers: חטאת חביבא ליה – since the blood of [Yom Kippur *korbanos*] enters the innermost room of the Mikdash (קדש הקדשים), it is dear to [the Tanna], so he taught it first. The source to *shecht* an עולה in צפון is: ושחט אותו על ירך המזבח צפונה – and he shall shecht it at the side of the *mizbeich*, on the north. This is written regarding צאן – the flock, and extended to בקר – cattle from ואם מן " and if his *korban* is from the flock: ראשון על ענין מוסיף – the extra letter *vav* adds the second subject of צאן to the first subject of cattle, מתחתון עליון – so the earlier subject derives [the צפון requirement] from the later subject.

2. *Machlokes* if there is an **אשם תלוי** for מעילות

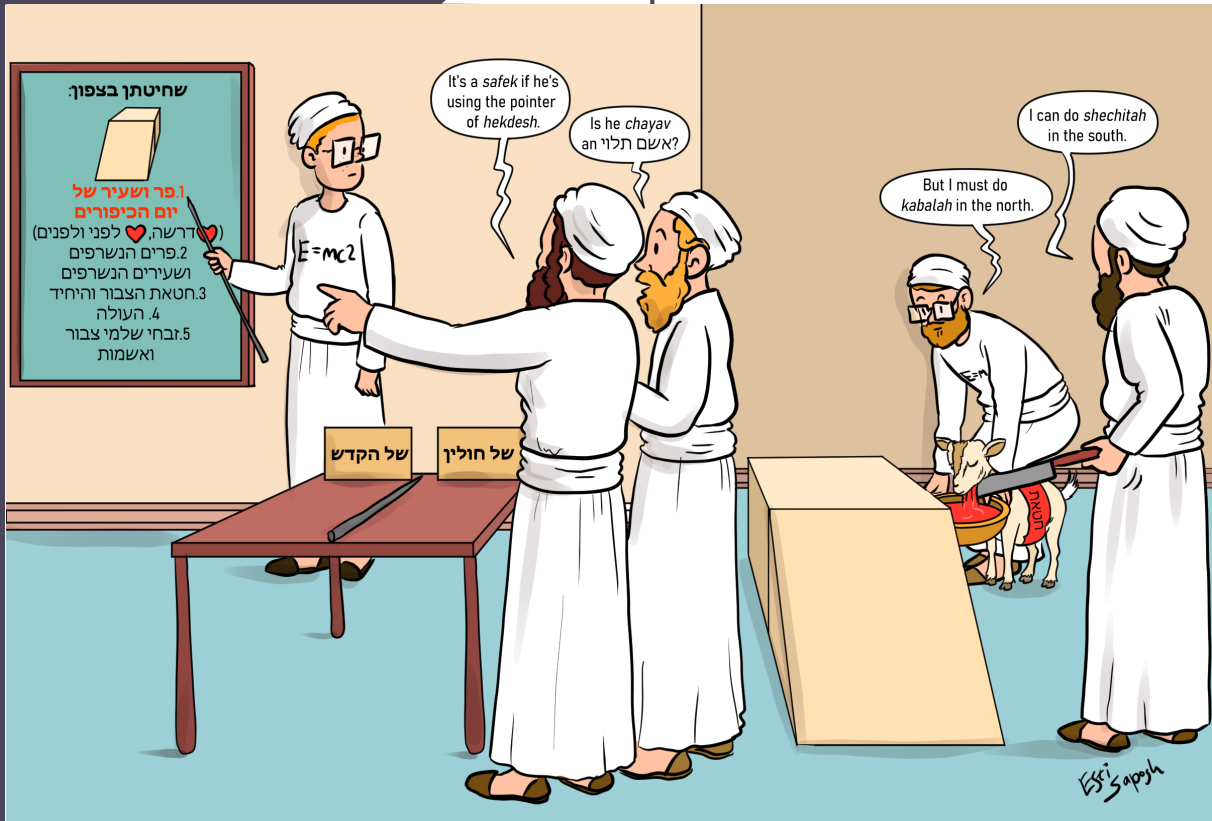
The Gemara objects that this type of *derashah* seems to be a *machlokes* Tannaim: Rebbe Akiva *darshens* ואם נפש " and if a person etc., לחייב על ספק מעילות אשם תלוי – to obligate an *asham* out of doubt for doubtful transgressions of *me'ilah*, by connecting this *passuk* about אשם תלוי to the previous *pesukim* of אשם מעילות. The Chochomim exempt ספק *me'ilah* from an אשם תלוי. Apparently, they argue if we derive מעילות through וי"ו from a standard חטאת, teaching that אשם תלוי is only for a כרת violation, as opposed to *me'ilah*. Although the וי"ו "מוסיף" is a היקש, and all agree that a היקש is stronger than a *gezeirah shavah*, the Rabbonon say this היקש is used to teach that an אשם תלוי must be worth two silver *shekels*, like an אשם מעילות, despite the fact that a definite חטאת has no minimum cost.

3. What does "אותו" exclude from צפון?

The Gemara extends the צפון requirement to the *shechitah* of all חטאות, and asks, why did the Torah write "אותו" – [and he shall shecht] "it" in צפון, implying an exclusion? After the first answer is rejected, the Gemara suggests that it teaches: אותו בצפון ואין שוחט בצפון – "it" (the animal) must be in the north during *shechitah*, but the slaughterer need not be standing in the north when *shechting*. The Gemara objects that Rebbe Achiya derives this from a different *passuk*. It then suggests that "אותו" is teaching either that the מליקה of birds, or the *shechitah* of a *pesach*, need not be in צפון, but the Gemara concludes that there is no basis to think they would, so no *passuk* is needed to exclude them. Ultimately, the Gemara returns to its earlier suggestion, to exclude the שוחט from having to be in צפון, but since Rebbe Achiya derived this from elsewhere, the Gemara clarifies that the purpose of the שוחט's exclusion from צפון is to teach an inference: אין שוחט בצפון אבל מקבל בצפון – the שוחט need not be in צפון, but the מקבל of the חטאת's blood must stand in צפון.

Siman – Brainiac

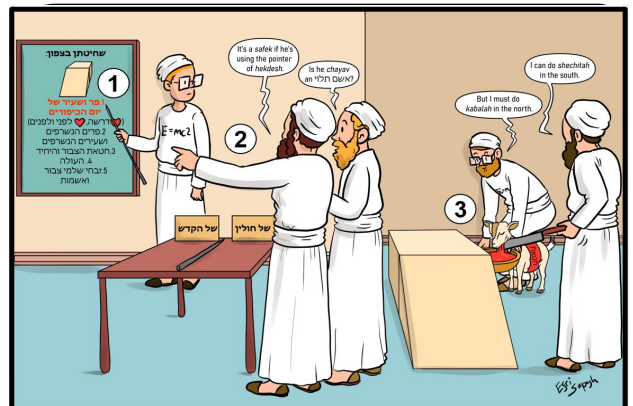
The Kohen **Brainiac** lecturing first about *shechitah* of the הכפורים של יום הכפורים in the צפון because they are חביב to him that they are learned from a *derasha* and the blood is brought לפני ולפנים, wasn't sure if he accidentally used a pointer belonging to *hekdes*, which according to Rabbi Akiva would make him *chayav* to bring an אשם תלוי, because he got distracted when he saw two Kohen Brainiacs doing a demonstration with the *shochet* standing in the south while the חטאת and the *mekabel* of its blood were standing in the north.

The *Kohen Brainiac* lecturing first about *shechitah* of פר ושעיר של יום הכפורים in צפון because they are *חביב* to him that they are learned from a *derasha* and the blood is brought לפני ולפנים, wasn't sure if he accidentally used a pointer belonging to *hekdesh*, which according to Rabbi Akiva would make him *chayav* to bring an *אשם תלוי*, because he got distracted when he saw two *Kohen Brainiacs* doing a demonstration with the *shochet* standing in the south while the *טאת* and the *mekabel* of its blood were standing in the north.

3 things to remember

1. Why the Perek begins with עולה and חטאות הפנימיות (where צפון is written)
2. Machlokes if there is an אשם ספק מעילות for תלוי
3. What does "אותו" exclude from צפון?

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מב

1. פיגול בין בראשונה ובין בשניה ובין בשלישית של עבודת יום הכיפורים

לעיל פירש ריש לקיש שיטת רבי מאיר הסובר דמפגל בקומץ או לבונה עושה פיגול אינו משום מפגלין בחצי מתיר אלא משום כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מיתבי במה דברים אמורים בדמים הניתנין על מזבח החיצון אבל דמים הניתנין על המזבח הפנימי, כגון ארבעים ושלוש של יום הכיפורים, ואחד עשר של פר כהן משיח, ואחד עשר של פר העלם דבר של ציבור, פיגול בין בראשונה ובין בשניה ובין בשלישית רבי מאיר אומר פיגול וחייבין עליו כרת, וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר, קתני מיהא פיגול בין בראשונה בין בשניה בין בשלישית ופליג

2. רבי אליעזר סבר המקטיר כזית מן המחנה בחוץ פטור

אמר רב יצחק בר אבין הכא במאי עסקינן כגון שפיגל בשחיטה דחד מתיר הוא, אי הכי מאי טעמא דרבנן, אמר רבא מאן חכמים רבי אליעזר היא דתנן הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים שהקריב מאחת מהן כזית בחוץ חייב, ור' אליעזר פטור עד שיקריב את כולן, והאמר רבא ומודה רבי אליעזר בדמים, דתנן רבי אליעזר ור' שמעון אומרים ממקום שפסק משם הוא מתחיל, והגמ' מסיק בקשיא

3. לפיגולו מרצה

אמר רבי מאיר אומר פיגול וחייבין עליו כרת, מכדי כרת לא מיחייב עד שיקרבו כל מתיריו, דאמר מר כהרצאת כשר כך הרצאת פסול, מה הרצאת כשר עד שיקרבו כל מתיריו אף הרצאת פסול עד שיקרבו כל מתיריו, והא כיון דחשיב ביה בפנים פסולה כמאן דלא אדי דמי כי הדר מדי בהיכל מיא בעלמא הוא דקא אדי, וברש"י פירש הטעם למה אין זה קשיא על כל שחיטה במחשבת פיגול, רבא אמר לפיגולו מרצה

סימן: מבול

הכהן גדול שברח מהמבול והתבלבל ופיגל באחת מההזאות של יום הכיפורים, ומ"מ הוי פיגול כיון שפיגל בין בראשונה ובין בשניה ובין בשלישית הוי פיגול, עבר על יד כהן שהקריב כזית מנחה בחוץ, ורבי בשם רבי אליעזר אמר שפטור ממיתה, והתאכזב שטענתו שהזאות אינם פיגול משום שכיון דחשיב בפנים פסולה כי הדר מדי בהיכל מיא בעלמא הוא דקא אדי לא התקבלה כיון שמ"מ לפיגולו מרצה.

Siman – Mobster

The **mobster** who hired a Kohen Gadol to **make the הזאות on Yom Kippur piggul** and told him he can choose which ones to make **piggul** because any will do the job, had his plan to get a Kohen killed by hiring him to bring just **כזית of a מנחה outside the Mikdash** foiled by a **Rabbi named Eliezer** who told them there is no **מיתה**, and argued that **even though the latter הזאות were after piggul and done without חשבה they are also considered זריקה** and not just a waste of time.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מג

1. דברים שאין להם מתיר אינו חייב בפיגול

במתני', ואלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול, הקומץ, והקטרת, והלבונה, ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח, והדם, והנסכים הבאין בפני עצמן דברי רבי מאיר, וחכמים אומרים אף הבאין עם הבהמה, לוג שמן של מצורע ר' שמעון אומר אין חייבין עליו משום פיגול, ורבי מאיר אומר חייבין עליו משום פיגול שדם האשם מתירו, וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פיגול, העולה דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים, עולת העוף דמה מתיר את בשרה למזבח, חטאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים, פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים דמן מתיר את אימוריהן ליקרב

2. קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו

אמר עולא קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו, אם אחרים מביא לידי פיגול הוא עצמו לא כל שכן, מאי קאמר הכי קאמר, אם אינו מתקבל היאך מביא אחרים לידי פיגול, מאי קא משמע לן, דאם עלו לא ירדו תנינא, הלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו אם עלו לא ירדו, ואלא דאם ירדו יעלו הא נמי תנינא, כשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו, לא צריכא שמשלה בהן האור, הא נמי אמרה עולא חדא זימנא דאמר עולא לא שנו אלא שלא משלה בהן האור אבל משלה בהן האור יעלו, מהו דתימא הני מיילי אבר דמחבר אבל קומץ דמיפרת אימא לא קמ"ל

3. הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהם

אמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן, אמר רב חסדא מרי דכי מזבח מקוה טהרה, אמר רבי זירא שמשלה בהן האור, ופרש"י, פקע איסור, איסור פיגול לכדאמרן שאם ירד יעלה, ואיסור נותר וטמא נמי להכי פקע שלא יתחייב האוכלו מידי

Siman – Magazine

At the newsstand where Piggul Magazine was sold featuring a cover story **about items that don't obligate for piggul since they are matir themselves**, one Kohen was engrossed in an article that explained **how the piggul status of a kemitzah can leave it if it was brought up on the mizbeich**, while another read an interview with a Kohen who was amazed to learn that **when piggul, nosar and tamei were brought on the mizbeich, their prohibition left them**.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מד

1. מחלוקת לענין פיגול בנסכין הבאין עם הזבח

הגמ' הביא ברייתא המפרט כל הדברים שחייבין עליהן משום פיגול, ומוציא כל דבר שאין לו מתיר, ונכלל אם החייבין לוג שמן של מצורע, הא מני רבי מאיר היא דתניא לוג שמן של מצורע חייבין עליו משום פיגול דברי רבי מאיר, אימא סיפא ומוציא אני מנחת נסכים והדם, אתאן לרבנן דתניא נסכי בהמה חייבין עליהן משום פיגול מפני שדם הזבח מתירן ליקרב דברי רבי מאיר, אמרו לו והלא אדם מביא את זבחיו היום ונסכין מיכן עד עשרה ימים, אמר להן אף אני לא אמרתי אלא בבאין עם הזבח, אמרוה קמיה דרבי ירמיה אמר לעולם ר"מ היא וסמי מיכן נסכים, אמר אביי לעולם לא תסמי ותנא לוג הבא עם האשם והוא הדין לנסכים הבאין עם הזבח, והדר תנא נסכים הבאין בפני עצמן והוא הדין ללוג הבא בפני עצמו

2. מקור לנאכלין לכהנים

במתני' חטאת העוף דמה מתיר את בשרה לכהנים, מנא הני מילי דתני לוי כל קרבנם לרבות לוג שמן של מצורע, סלקא דעתך אמינא מן האש כתב רחמנא והאי לאו מותר מן האש הוא קמ"ל, לכל מנחתם לרבות מנחת עומר ומנחת הקנאות, סלקא דעתך אמינא ואכלו אותם אשר כפר בהם ומנחת העומר להתיר אתיא ומנחת קנאות לברר עון קאתיא קמ"ל, ולכל חטאתם לרבות חטאת העוף, סלקא דעתך אמינא נבילה היא, לכל אשם לרבות אשם נזיר ואשם מצורע, סלקא דעתך אמינא להכשיר קאתו קמ"ל, אשם מצורע בהדיא כתיב ביה, אלא לרבות אשם נזיר כאשם מצורע, אשר ישיבו זה גזל הגר לך הוא שלך יהיה אפילו לקדש בו את האשה

3. פרים הנשרפים יש להם פיגול לדבר הנעשה בחוץ

במתני' לעיל איתא דת"ק סבר פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים חייבין עליהן משום פיגול, ור"ש אומר כל שאינו על המזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול, תניא ר' אלעזר אומר משום רבי יוסי פיגול בדבר הנעשה בחוץ פיגול בדבר הנעשה בפנים לא פיגול, כיצד היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט להזות מדמו למחר לא פיגול, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים לא פיגול, היה עומד בפנים ואמר הריני מזה על מנת להקטיר אימורים ולשפוך שירים למחר לא פיגול, שמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ, אבל היה עומד בחוץ ואמר הריני שוחט לשפוך שירים למחר או להקטיר אימורים למחר פיגול, שמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ

סימן: דם

הכהן שהתאכזב כשהמצורע השתמש בכלי מלוכלך בדם להביא לוג שמן שלא נהיה פיגול כיון שלא בא עם האשם, כיון שהוא חיכה לאוכלו יחד עם חלקו במנחת העומר ומנחת קנאות, זרק את השמן עם הדם על הכהן בחצר שעשה פיגול ע"י מחשבה בחוץ בדבר הנעשה בחוץ.

Siman – Mud

The Kohen who was dismayed **when the metzora** used a muddy jug to bring his **לוג שמן** which **did not become פיגול** because it wasn't brought together with the **קרבן**, as he had been looking forward to **eating it together with his portion of a מנחת העומר and מנחת סוטה**, threw the muddy oil onto a Kohen in the courtyard with some פרים הנשרפים thinking a **פיגול** thought about **avodah** done in the courtyard.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מה

1. קדשי עובדי כוכבים

במתני', קדשי עובדי כוכבים אין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, והשוחטן בחוץ פטור דברי רבי שמעון, רבי יוסי מחייב, ובגמ', ת"ר קדשי עובדי כוכבים לא נהנין ולא מועלין, ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא, ואין עושין תמורה ואין מביאין נסכים, אבל קרבנן טעון נסכים דברי רבי שמעון, אמר רבי יוסי רואה אני בכולן להחמיר שנאמר בהן לה', לא נהנין ולא מועלין, לא נהנין מדרבנן, ולא מועלין דגמר מעילה חט חט מתרומה, דבתרומה כתיב בני ישראל ולא עובדי כוכבים, בד"א בקדשי מזבח אבל בקדשי בדק הבית מועלין בהן, מ"ט קסבר כי גמרה מעילה חט חט מתרומה דומיא דתרומה דקדישא קדושת הגוף אבל קדושת בדק הבית דקדושת דמים לא

2. דם מקרבן עכו"ם שנטמא וזרק

ת"ר דם שנטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה, בד"א ביחיד אבל בציבור בין בשוגג בין במזיד הורצה, ובעובדי כוכבים בין בשוגג ובין במזיד לא הורצה, אמרו רבנן קמיה דרב פפא כמאן דלא כרבי יוסי, דאי רבי יוסי האמר בכולן אני רואה להחמיר, אמר רב אשי אמר קרא לרצון להם, ועובדי כוכבים לאו בני הרצאה נינהו

3. דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול חייבין עליהן משום נותר

במתני', דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא, חוץ מן הדם, ר' שמעון מחייב בדבר שדרכן לאכול אבל העצים והלבונה והקטורת אין חייבין עליו משום טומאה, ובגמ', הביא קרא אשר הם מקדישים לי, לרבות כרת לטומאה בכל דבר, יכול מיד, ת"ל יקרב, אמר ר"א וכי יש נוגע שהוא חייב, אלא מה ת"ל יקרב בהוכשר בשר ליקרב הכתוב מדבר, הא כיצד יש לו מתירין משיקרבו מתירין, אין לו מתירין משיקדש בכלי

סימן: מה נשתנה

בסדר עם התמה של הקרבן היכן שהילד הקטן שר: מה נשתנה קדשי עובדי כוכבים שאין חייבים עליהם משום פיגול נותר וטמא, והאבא סיפר איך פעם דם קדשי עובדי כוכבים שנטמא הוא זרקו בשוגג לא הורצה, בזמן שקערת ליל הסדר של הדברים שאין חייבים עליהם משום פיגול חייבים עליהם משום נותר וטמא הוסר מהשולחן.

מה נשתנה – Siman

At the *Korban* themed seder where the youngest child sang, “**מה נשתנה קדשי עובדי כוכבים** – **No piggul, no nossar, no tamei,**” their father recounted how he once did **zerikah beshoggeg of tamei** blood from an **akum’s korban** and the **ציץ** was not **מרצה**, as the seder plate of items that are exempt from **piggul** but still liable for **nossar** and **tamei** were removed from the table.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מו

1. מיעוט דם מנוטר טומאה ומעילה

במתני' לעיל, דברים שאין חייבים עליהם משום פיגול חייבין עליהן משום נותר ומשום טמא, חוץ מן הדם, מנא הני מילי אמר עולא אמר קרא ואני נתתיו לכם שלכם יהא, דבי רבי ישמעאל תנא אמר קרא לכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה, רבי יוחנן אמר אמר קרא הוא, הוא לפני כפרה כלאחר כפרה, מה אחר כפרה אין בו מעילה אף לפני כפרה אין בו מעילה, אימא לאחר כפרה כלפני כפרה, מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה, אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו

2. מחלוקת בענין אכילה בטומאה דברים שאין נאכלים

במתני' הנ"ל מחייב האוכל בטומאה כל דבר ור"ש מחייב בדבר שדרכן לאכול אבל לא עצים ולבונה וקטורת, ופליגי אמוראים בביאור המחלוקת, חד אמר מחלוקת בטומאת בשר אבל בטומאת הגוף דברי הכל אינו לוקה, וחד אמר כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו, מאי טעמא כיון דקרינא ביה והבשר אשר יגע בכל טמא קרינן ביה וטומאתו עליו, רב טביומי מתני הכי רב כהנא מתני הכי, חד אמר מחלוקת בטומאת הגוף אבל בטומאת בשר דברי הכל לוקה, וחד אמר כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו, אמר רבא מסתברא כמ"ד כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו, מאי טעמא כיון דלא קרינא ביה וטומאתו עליו ונכרתה לא קרינן ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל, והאמר מר והבשר לרבות עצים ולבונה, לפוסלה בעלמא

3. לשם ששה דברים הזבח נזבח

במתני', לשם ששה דברים הזבח נזבח, לשם זבח, לשם זובח, לשם השם, לשם אשים, לשם ריח, לשם ניחוח, והחטאת והאשם לשם חטא, אמר רבי יוסי אומר אף מי שלא היה בלבו לשם אחד מכל אלו כשר שהוא תנאי בית דין, שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד

סימן: פרה (שעושה מו)

הפרה שהיה עליה קערת דם גדולה עם פתק שנכתב עליו: אין בדם טומאה, נותר ומעילה, שעמדה על יד איכר טמא שאכל עצי המערכה והתחייב מלקות אע"פ שהיה זה דברים שאין נאכלים, וראה כהן שכתב: לשם ששה דברים הזבח נזבח על הפרה, לזכור אותם בשעת שחיטה.

Siman – Cow (Moo)

The **cow** carrying the large bowl of blood with a note that the **blood was exempt from liability for nossar, tumah and me'ilah**, standing next to the **tamei cowboy eating some inedible עצי מערכה who was chayav malkus**, saw a Kohen write **the six kavanos of lishmah** on the side of a **cow** to help himself remember them when doing *shechitah*.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מז

1. שמעתי שהבעלים מפגלין

במתני' לעיל אמר רבי יוסי שאין המחשבה הולכת אלא אחר העובד, מתני' דלא כי האי תנא דתניא א"ר אלעזר ברבי יוסי שמעתי שהבעלים מפגלין, אמר רבא מ"ט דרבי אלעזר ברבי יוסי דאמר קרא והקריב המקריב, אמר אביי רבי אלעזר ברבי יוסי, ורבי אליעזר, ור"ש בן אלעזר, כולהו סבירא להו זה מחשב וזה עובד הוא מחשבה, רבי אלעזר ברבי יוסי הא דאמרן, רבי אליעזר דתנן השוחט לעובד כוכבים שחיתתו כשרה ורבי אליעזר פוסל, ר"ש בן אלעזר דתנן כלל אמר רבי שמעון בן אלעזר כל שאין כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו הוכשר לזה והצניעו ובא אחר והוציאו נתחייב זה במחשבה של זה

פרק חמישי – איזהו מקומן

2. איזהו מקומן של זבחים, חטאות הפנימיות

במתני', איזהו מקומן של זבחים, קדשי קדשים שחיתתן בצפון, פר ושעיר של יום הכיפורים שחיתתן בצפון וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזיה על בין הבדים, ועל הפרוכת, ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעכבת, שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן לא עכב, פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים, שחיתתן בצפון וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, ודמן טעון הזיה על הפרוכת, ועל מזבח הזהב, מתנה אחת מהן מעכבת, שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נתן לא עיכב, אלו ואלו נשרפין אבית הדשן

3. דם של אשם מצורע נתקבל ביד ובכלי

וניתני נמי (גבי סתם קדשי קדשים ברישא דמתני') וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, כיון דאיכא אשם מצורע דקיבול דמו ביד הוא שייריה, ולא הוא קתני לה לקמן אשם נזיר ואשם מצורע שחיתתן בצפון וקיבול דמן בכלי שרת בצפון, מעיקרא סבר קיבול דמו ביד הוא שייריה, וכיון דלא סגי ליה אלא בכלי הדר תנייה, דתניא ולקח יכול בכלי, ת"ל ונתן, מה נתינה בעצמו של כהן אף לקיחה בעצמו של כהן, יכול אף למזבח כן, ת"ל כי כחטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה כלי אף אשם טעון כלי, נמצאת אתה אומר אשם מצורע שני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד ואחד בכלי, זה שקיבלו בכלי בא לו אצל מזבח, וזה שקיבלו ביד בא לו אצל מצורע

סימן: מזוזה

הבעלים של הקרבן שנישק את המזוזה ואז צעק: אוכל את הבשר מחוץ לזמנו, ומייד שהבעלים מפגלין התחיל המרוץ במבוך הזבחים, היכן ששני כהנים היו צריכים למצוא איזהו מקומן של זבחי קדשי קדשים, ואז להפיגש ביציאה כדי שיהיו שני כהנים מקבלים את דם אשם מצורע אחד ביד ואחד בכלי.

Siman – Maze

The owner of a *korbon* yelled “I will eat this **חוף לזמנו**” to start the race at the Zevachim **maze** making it **piggul**, where two Kohanim had to find the **איזהו מקומן** stand and match up **where קדשי** **אשם** **are shechted**, and then meet at the exit at the same time **to be מקבל** **the blood of an**, **אשם** **מצורע** **one with his hand and one with a כלי**.

זבחים – סימנים

פרק חמישי – איזהו מקומן

דף מח

1. למה התחיל איזהו מקומן בחטאת הפנימיות ולא בעולה

מכדי צפון בעולה כתיב ניתני עולה ברישא, חטאת איידי דאתי מדרשא חביבא ליה, וניתני חטאות החיצונות (דמשם הוא הלימוד מעולה), איידי דנכנס דמן לפני ולפנים חביבא ליה, וצפונה בעולה היכא כתיבא, ושחט אותו על ירך המזבח צפונה, אשכחן בן צאן בן בקר מנא לן, אמר קרא ואם מן הצאן, וי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון

2. אשם תלוי על ספק מעילות

הניחא למ"ד מלמדין אלא למ"ד אין מלמדין מאי איכא למימר, דתניא ואם נפש וגו' לחייב על ספק מעילות אשם תלוי דברי רבי עקיבא, וחכמים פוטרין, מאי לאו בהא קא מיפלגי מר סבר למידין ומר סבר אין למידין, אמר רב פפא דכולי עלמא למידין והכא בהא קמיפלגי, ר"ע סבר ואם נפש כתיב וי"ו מוסיף על ענין ראשון, ורבנן נמי הכתיב ואם נפש, לימא בהא קמיפלגי דמר סבר היקש עדיף ומר סבר גזירה שוה עדיף, לא דכ"ע דהיקש עדיף, ואמרי לך רבנן תחתון הוא דגמר מעליון לאשם בכסף שקלים שלא תאמר לא יהא ספיקו חמור מודאו, מה ודאו חטאת בת דנקא אף ספיקו אשם בר דנקא

3. אותו הנכתב אצל צפון למעט מאי

הגמ' למד כל חטאות שטעונין צפון, והקשה אם כן למה כתב אותו בצפון דמשמע מיעוטא, אותו בצפון ואין שוחט בצפון, שוחט מדרבי אחיא נפקא, אלא אותו בצפון ואין בן עוף בצפון, והגמ' מדחה פירוש זה וגם מדחה אותו בצפון ולא פסח בצפון דליכא טעמא למימר שיהיו צריכים צפון, ומסיק לעולם כדאמרן מעיקרא אותו בצפון ואין שוחט בצפון, ודקשיא לך מדרבי אחיא נפקא לן לאו למעוטי שוחט בצפון אלא אין שוחט בצפון אבל מקבל בצפון

Siman – Brainiac

The Kohen **Brainiac** lecturing first about *shechitah* of the הכפורים של יום הכפורים in the צפון because they are חביב to him that they are learned from a *derasha* and the blood is brought לפני ולפנים, wasn't sure if he accidentally used a pointer belonging to *hekdesch*, which according to Rabbi Akiva would make him *chayav* to bring an אשם תלוי, because he got distracted when he saw two Kohen Brainiacs doing a demonstration with the *shochet* standing in the south while the *טאת* and the *mekabel* of its blood were standing in the north.

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- ב** House
 Most *Korbanos shechted* שלא לשמן are valid, but do not count for the owner's obligation
 Even if שחיטה was לשמה, the זריקה must still be done לשמה
Korbanos are דמי כלשמן, but *gittin* are not
- ג** Camel
 A *shechted חטאת* לשם חולין is valid (דלאו מינה לא מחריב בה)
 תנוור a מחיצה in a תוכו ולא תוך תוכו
 A *shechted* for someone obligated in an עולה is valid
- ד** Door
 Source that *korbanos* must be brought לשמה for each of the עבודות
 Source that *korbanos* must be brought for the owner's sake ("שינוי בעלים")
 פסול *korbanos* brought לשמה שלא are not
- ה** Hay
 Reish Lakish's challenge: אם אין מרצין למה באין
 An אשם is also "brought" after the owner's death (מותר אשם)
 Do יורשים acquire a *korban* when the owner dies and receive *kaparah* with it?
- ו** Sword
 Does an עולה atone for an עשה transgressed לאחר הפרשה?
 A *korban* does not atone for failure to perform סמיכה
 What עצרת of שיעיר is achieved with the second כפרה?
- ז** Gun
 A *shechted* for the sake of someone not liable to any *korbanos*
 יש בעלים לאחר מיתה
 עולה דורון היא
- ח** Challah
 Sources that each *avodah* of a חטאת must be done לשמה
 Source for "לעכב", that any חטאת sacrificed לשמה is פסול
 שלא לשמו during the year is a שלמים and remains valid
- ט** Teapot
 Why there are three sources that a פסח קרבן is treated as a שלמים
 חטאת נחשון
 What if a חלב חטאת was *shechted* for the sake of a חטאת of מקדש וקדשיו?
- י** Minyan
Machlokes if לעבודה מעבודה – ex. *Shechting* a חטאת לשמה with intent to do לשמה שלא
 זריקה
 חטאת אשם שלא לשמו like a חטאת
 Rebbe Eliezer's source to invalidate an אשם
 Source that the blood of an אשם is not applied למעלה
- יא** Stars
 Three opinions about which *korbanos* are פסול if their blood enters the היכל
 חטאת and אשם are compared to both
 מנחות
 Ben Beseira holds even a פסח שלא לשמו on the morning of Erev Pesach is פסול
- יב** 12 Bros
 How a *korban pesach* is valid according to Ben Beseira (לילה אין מחוסר זמן)
 דחוי
 Three principles of
 (הוראת בית דין, מומר, שוטה, or מומר) of a *korban* דיחוי
- יג** BM Boy
Machlokes if הילוך – bringing the blood לשמה שלא invalidates
 פיגול is made with עבודות which are מעכב, and intentions for לזמנו
 טבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- יד**
 Hands
 Rebbe Shimon agrees that improper מחשבות during הולכה of the הולכה בזר invalidates them שחיטה לאו עבודה היא
- טו**
 Fruit bowl
 הולכה שלא ברגל – Is it possible to rectify?
 הולכי זר והחזירו כהן וחזר והולכו (or the reverse)
 קבלת הדם and methods for disqualified people

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

- טז**
 Toes
 מחלל עבודה that a זר is Source that אונן is מחלל עבודה
 קרבן ציבור regarding אונן's *avodah*
- יז**
 Used Car
 The necessity for the Torah to write that טמא, טבול, יום, and מחוסר כפורים all invalidate *avodah*
 פרה אדומה of a זב can burn the כפורים
 Source that מחוסר בגדים invalidates *avodah*
- יח**
 Chuppah
 Additional novelties taught for מחוסר בגדים (e.g., יתור)
 בגדי כהונה which are too long or too short (בגדים raised with the אבנט)
 Three-cornered and five-cornered garments regarding ציצית
- יט**
 Yacht
 Numerous questions about חציצה regarding בגדי כהונה
 The procedure for קידוש ידים ורגלים
 לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים *Machlokes*
- כ**
 Cafe
 Does the כיוור's water become disqualified with לינה?
 Rebbe Yochanan: קידוש ידים ורגלים for תרומת הדשן is valid for the whole day
 קידוש ידים ורגלים disqualified if טמא or יציאה
- כא**
 Car
 Can one be מקדש ידים ורגלים inside the כיוור?
Machlokes when the כיוור מי is disqualified, and the requirement to submerge the כיוור
 The כיוור must have enough water to be מקדש four Kohanim
- כב**
 Cab
 כל המשלים למי מקוה משלים למי כיוור לרביעית אינו משלים
Machlokes if מי כיוור must be חיים
 קרבן יחיד for a מרצה is טמא מת: זקני דרום
- כג**
 Kugelach
 To which *tumah* does התהום apply?
 הותרה מכללה "עון הקדשים" for מרצה, i.e. *tumah*, which is ציץ
 Source that *avodah* of a יושב is invalid: לעמוד לשרת
- כד**
 Pitcher
 A Kohen with one foot on a כלי, etc., and one foot on the floor
 If a Kohen stood on a detached floor stone, or in its empty space
 כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין
- כה**
 Silver A.
 פרם must be directly from the קבלת הדם
 קבלת הדם regarding אויר שאין סופו לנוח כמונח דמי
 A *korban's* ear develops a מום after *shechitah*

מסכת זבחים

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

- כ**
Coup
 - קבלה or שחיטה during the required place of *avodah*
 - קבלה or שחיטה If the Kohen or animal is suspended in the air during
 - Shmuel: (for the owner's כפרה, but not to permit the בשר)
- כז**
Kazoo
 - פיגול Only זריקה which would permit the meat for consumption makes
 - זריקה (to redo מזבח from the improperly placed blood from the "יאספנו" *Machlokes* about)
 - מקדש be מזבח הפנימי can the פסולין?
- כח**
Strong Man
 - עור אליה כאליה דמי If
 - פרשת קדושים and פרשת צו: the *pesukim* חוץ למקומו and חוץ לזמנו Source for
 - כולהו מקרא אריכא אתיין כולוהו
- כט**
Cot
 - נותר *passuk* in צו is about intent for חוץ לזמנו, not eating
 - מחשבות requires פיגול קרב המתיר כמצותו, without other disqualifying
 - עבודה if the order of מחשבות matters, and if the *machlokes* is by two or even one
- ל**
Melamed
 - תמורת עולה תמורת שלמים instead of "לחצות" One who said
 - לחצות? Are two מחשבות during שחיטה like a case of
 - תפוס לשון ראשון if Rebbe Meir's opinion is based on
- לא**
Judge
 - חוץ למקומו זית-ים and חוץ לזמנו זית-ים Two half-
 - חוץ לזמנו Intent for dogs or fire to consume the *korban*
 - כדי אכילת פרס Intent for a כזית to be eaten longer than פרס

פרק ג – כל הפסולין

- לב**
Lab
 - לכתחילה Shechitah by זר, etc., is valid, even
 - ביאה במקצת שמה ביאה
 - (הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו) A recovering מצורע קרי just before Pesach
- לג**
Peg Leg
 - אשם on his סמיכה to do עזרה cannot extend his hands into the מצורע Why a
 - אשם on his סמיכה to do עזרה cannot fully enter the מצורע Why the
 - A *tamei* person who touches *kodashim* foods
- לד**
Ladder
 - זריקה before *tamei kodashim* a טהור who eats *tamei kodashim* before זריקה A *tamei* who eats
 - שיריים? Does a פסול make שיריים; does one כוס makes others שיריים?
 - Ex. Was מקבל in his right hand and then placed the *kli* in his left hand – כל שבידו לא הוא דחוי
- לה**
Choir
 - זריקה of blood from the floor on Erev Pesach, and why the עזרה was plugged
 - ex. blood Intent to eat something not meant to be eaten –
 - שליל - ex. Parts of *korbanos* which cannot make פיגול, but become פיגול together with the *korban*
- לו**
Lulav
 - Other intentions to transgress the laws of a *korban* – ex. Intending to leave its blood until next day
 - Rebbe Yehudah holds הינוח – *intent to leave a korban* past its time invalidates it
 - מזבח החיצון is adequate בדיעבד for *korbanos* of the מתנה One

מסכת זבחים

פרק ד – בית שמאי

- לז

Laser Tag

Machlokes if a *korban* requiring זריקה is יוצא with שפיכה – pouring

Machlokes about the source that *bechor*, *maaser*, and *pesach* require מתן דמים ואימורים

Machlokes if one or two מתנות of a טטאת is מעכב
- לח

Soup

לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה

Why חציין למעלה וחציין למטה שירים's placement is not an example of

The last three מתנות of a טטאת have some *halachos* like the first מתנה, and some like the שירים
- לט

Letter

Proving that the three מתנות of טטאת require כיבוס

Source that שעי"ר ר"ח and שעי"ר ר"ז are not חטאות פנימיות, but שעי"ר ר"ח and שעי"ר ר"ז are not חטאות הפנימיות
- מ

Pool

הזאה is not performed if the היכל roof was broken through

Rebbe Yishmael's *kal vachomer* equating the *avodah* of the יום הכפורים to another יום הכפורים
- מא

Grandma

הניתנין על מזבח הפנימי of מתנות numerous with some of the פיגול

Rebbe Eliezer exempts one who offers a כזית of a *minchah* בחוץ

How can כל מתיריו after a מחשבת פיגול qualify for מתנות?
- מב

Mobster

הניתנין על מזבח הפנימי of מתנות numerous with some of the פיגול

Rebbe Eliezer exempts one who offers a כזית of a *minchah* בחוץ

How can כל מתיריו after a מחשבת פיגול qualify for מתנות?
- מג

Magazine

Sacrifices without a separate מתיר are not liable for פיגול

קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגול ממנו

הפיגול והנותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהן
- מד

Mud

Machlokes re: מצורע of לוג שמן ex. –נסכים הבאין עם הזבח

Sources for various offerings eaten by Kohanim

Third opinion about פרים הנשרפים: there is פיגול for "דבר הנעשה בחוץ"
- מה

מה נשתנה

Machlokes about the laws of עובדי כוכבים

Tamei blood of an עכו"ם's *korban* which was נזרק

Items exempt from פיגול are still liable for נותר and *tamei*
- מו

Cow

The exemption of דם from נותר, *tumah*, and מעילה

Several versions of the *machlokes* Tannaim re: eating inedible *kodashim* with *tumah* – ex. מערכה

לשם ששה דברים הזבח נזבח
- מז

Maze

Opinion that the בעלים's intent can make פיגול

איזהו מקומן של זבחים: חטאות הפנימיות

The blood of an מצורע is אשם נתקבל both in the Kohen's hand and a כלי

פרק ה – איזהו מקומן

- מה

Brainiac

Why the Perek begins with חטאות הפנימיות, and not עולה (where צפון is written)

Machlokes if there is an אשם תלוי for ספק מעילות

What does "אותו" exclude from צפון?

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- ב** House
 כל הזבחים שנבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים
 אף ששחטו שלא לשמן זריקה צריך להיות לשמה
 סתמן כלשמן משא"כ בגט
- ג** Camel
 חטאת לשם חולין כשר, דלאו מינה לא מחריב בה
 תוכו ולא תוך תוכו, מחיצה בתנור
 חטאת שנזבחה למי שמחויב עולה
- ד** Door
 מנלן דבעינן זביחה לשמה
 מקור דשינוי בעלים פוסל
 מקור דשאר קרבנות שלא לשמן כשרין
- ה** Hay
 קושיות ריש לקיש, אם אין מרצין למה באין
 אשם נמי מיייתי אחר מיתה, מותר אשם
 האם היושין יורשים קרבן
- ו** Sword
 האם עולה מכפר אעשה דלאחר הפרשה
 אם לא סמך כאילו לא כיפר וכיפר
 מה מכפר שעיר שני של עצרת
- ז** Gun
 חטאת שנשחטה למי שאינו מחויב קרבן
 מחלוקת אם יש בעלים לאחר מיתה
 עולה דורון הוא
- ח** Challah
 מקור דחטאת שלא לשמה פסול
 פסול לעכב בחטאת שלא לשמה
 פסח שאר ימות השנה שלמים וכשר שלא לשמו
- ט** Teapot
 ג' מקורות דפסח כשלמים
 מחשבה לחטאת נחשון
 מחשבה לחטאת דטומאת מקדש וקדשיו
- י** Minyan
 מחלוקת אם מחשבין מעבודה לעבודה
 מקור לדין ר' אליעזר, אשם שלא לשמה פסול כחטאת
 מקור דדם אשם למטה
- יא** Stars
 איזה דמים פסול כשמכניסים אותו להיכל
 מנחות הרי הם כחטאת וכאשם
 בן בתירא סבר פסח ב"ד בבקר פסול שלא לשמה
- יב** 12 Bros
 היאך קרבן פסח כשר לבן בתירא, לילה אין מחוסר זמן
 רבי יוחנן סבר בעלי חיים נדחין
 נדחה ונראה אם אמרינן הואיל ונדחה ידחה
- יג** BM Boy
 מחלוקת אם הילוך שלא לשמה פסול
 כל עבודה שמעכב מפגל, והמחשבה על "אכילות" חוץ לזמנו
 טבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

יד מודה רבי שמעון בהולכה דחטאת הפנימית דשלה לשמה פוסל
 הולכה בזר
 שחיטה לאו עבודה היא
Hands

טו הולכה ברגל
 הוליכו זר והחזירו כהן וחזר והוליכו או להיפוך
 מי פסול לקבלת הדם
Fruit bowl

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

טז מקור דזר מחלל עבודה
 מקור דאונן מחלל עבודה
 אונן לענין קרבן ציבור
Toes

זי צריכותא למכתב טבול יום וטמא ומחוסר כיפורים מחללין עבודה
 מחלוקת אם מחוסר כפורים דזב כשר בפרה
 מקור דמחוסר בגדים מחלל עבודה
Used Car

יח עוד חידושים בענין מחוסר בגדים, כגון יתור כו'
 בגדי כהונה ארוכים או קצרים או סילקן על ידי אבנט
 בגד של ג' כנפות או ה' כנפות לענין ציצית
Chuppah

יט שאלות בענין חציצה בבגדי כהונה
 קידוש ידיים ורגלים
 מחלוקת אם לינה מועלת בקידוש ידיים ורגלים
Yacht

כ האם מי כיוור נפסלין בלינה
 קידוש ידיים ורגלים לתרומת הדשן קדיש לכל היום
 אם יציאה או טומאה פוסל קידוש ידיים ורגלים
Cafe

כא מהו לקדש ידיו ורגליו בכיור
 מחלוקת מתי נפסלין מי כיוור, וגזירת שיקוע
 כיוור צריך מים לקדש בו ארבעה כהנים
Car

כב כל המשלים למי מקוה משלים למי כיוור לרביעית אינו משלים
 מחלוקת אם מי כיוור צריך מים חיים
 זקני דרום, טמא מת מרצה לקרבן יחיד
Cab

כג על איזה טומאת אמר ההלכה של טומאת התהום
 ציץ מרצה לעון הקדשים, טומאה שהותרה מכללה
 מקור דיושב פסול לעבודה, לעמוד לשרת
Kugelach

כד רגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה
 נדלנדלה האבן ועמד עליה
 כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין
Pitcher

כה קבלת הדם מן הפר
 אור ששין סופו לנוח לענין קבלת הדם
 הצורם אזן הפר
Silver A.

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- כו**
Coup

אם בענין כהן במקום עבודה לשחיטה וקבלה
תלה ושחט או תלה לשוחט לענין שחיטה וקבלה
שמואל סבר שלא במקומו כמקומו דמי לכפרה ולא להתיר את הבשר
- כז**
Kazoo

זריקה דשריא בשר באכילה מייתי לידי פיגול
מחלוקת לענין יאספנו אם ניתן הדם שלא במקומו
איזה פסולין מקדש מזבח הפנימי
- כח**
Strong Man

עור אליה כאליה דמי
מקור לחוץ לזמנו וחוץ למקומו, פסוקים בפרשת צו ופרשת קדושים
כולהו מקרא אריכא אתיין
- כט**
Cot

ראי' דהפסוק בפרשת צו קאי על מחשבת חוץ לזמנו ולא אכילת נותר
אינו פיגול אלא אם כן קרב המתיר כמצותו
מחלוקת אם סדר המחשבה מעכב בדין פיגול, ועבודה אחת או שתי עבודות
- ל**
Melamed

לחצות תמורת עולה תמורת שלמים
אם שתי מחשבות בשחיטה נחשב כלחצות
מחלוקת אם שיטת רבי מאיר משום תפוס לשון ראשון
- לא**
Judge

חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו
אכילת כלבים ואש כאכילה נחשב לענין פיגול
כזית בשני בני אדם מהו, כדי ביותר מכדי אכילת פרס מהו

פרק ג – כל הפסולין

- לב**
Lab

שחיטה בזר כשירה אפילו לכתחילה
ביאה במקצת שמה ביאה
מצורע שראה קרי בשמיני שלו ערב פסח, הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו
- לג**
Peg Leg

למה אין מצורע עושה סמיכה בהושטת ידיו לעזרה
למה אין מצורע נכנס לעשות סמיכה
טמא שנגע בקדש
- לד**
Ladder

טמא שאכל בשר קדש לפני זריקת דמים
פסול מהו שיעשה שירים
כל שבידו לא הוי דחוי
- לה**
Choir

זריקה מהדם שעל הרצפה בערב פסח
לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר
פיגול בזבח נתפגל השליל בשליל לא נתפגל הזבח
- לו**
Lulav

מחשבה על מנת להניח דמו או אימוריו
רבי יהודה סבר מחשבת הינוח פוסל
כל הניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת כיפר

מסכת זבחים

פרק ד – בית שמאי

- לז**
Laser Tag

הניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה מחלוקת לענין מקור דבכור מעשר ופסח צריך מתן דמים ואימורים מתנה אחת או שתיים מעכבים בחטאת
- לח**
Soup

לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה למה אין שיריים נחשבים חציין למעלה וחציין למטה שלש מתנות שבחטאת יש מהם כתחילתו ויש מהן כסופו
- לט**
Letter

ראי' דשלש מתנות אחרונות שבחטאת בעי כיבוס מקור דשעירי עבודה זרה הוי חטאות פנימיות אבל שעירי רגלים ור"ח הוי חיצוניות סמיכה ושירים אינו מעכב בחטאת פנימית
- מ**
Pool

אם נפתחה תקרה של היכל לא היה מזה היקש לפר יום הכיפורים למד 'את בדם וטבילה' רבי ישמעאל למד ק"ו מפר העלם דבר לפר יום הכיפורים
- מא**
Grandma

למדנו יותרת ושתי כליות מפר העלם דבר לשעירי עבודת כוכבים למה כתב יותרת ושתי כליות ופרוכת בפר כהן משיח אבל לא בפר העלם דבר ריש לקיש סבר בר"מ כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה ואין מפגלין בחצי מתיר
- מב**
Mobster

פיגול בין בראשונה ובין בשניה ובין בשלישית של עבודת יום הכיפורים רבי אליעזר סבר המקטיר כזית מן המחנה בחוץ פטור לפיגולו מרצה
- מג**
Magazine

דברים שאין להם מתיר אינו חייב בפיגול קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח פקע פיגולו ממנו הפיגול והותר והטמא שהעלן לגבי מזבח פקע איסור מהם
- מד**
Mud

מחלוקת לענין פיגול בנסכין הבאין עם הזבח מקור לנאכלין לכהנים פרים הנשרפים יש להם פיגול לדבר הנעשה בחוץ
- מה**
מה נשתנה

קדשי עובדי כוכבים דם מקרבן עכו"ם שנטמא ונזרק דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול חייבין עליהן משום נותר
- מו**
Cow

מיעוט דם מנותר טומאה ומעילה מחלוקת בענין אכילה בטומאה דברים שאין נאכלים לשם ששה דברים הזבח נזבח
- מז**
Maze

שמעתי שהבעלים מפגלין איזהו מקומן של זבחים, חטאות הפנימיות דם של אשם מצורע נתקבל ביד ובכלי

פרק ה – איזהו מקומן

- מח**
Brainiac

למה התחיל איזהו מקומן בחטאת הפנימיות ולא בעולה אשם תלוי על ספק מעילות אותו הנכתב אצל צפון למעט מאי

מסכת זבחים

בחינה דף ב – מח

- א. חטאת שנזבחה למי שמחויב עולה
- ב. קדשי עובדי כוכבים
- ג. מצורע שראה קרי בשמיני שלו ערב פסח, הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו
- ד. אשם תלוי על ספק מעילות
- ה. מחלוקת אם לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים
- ו. רבי יהודה סבר מחשבת הינוח פוסל
- ז. לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה
- ח. כזית בשני בני אדם מהו, כדי ביותר מכדי אכילת פרס מהו
- ט. האם היושין יורשים קרבן
- י. אכילת כלבים ואש כאכילה נחשב לענין פיגול
- יא. מקור דיושב פסול לעבודה, לעמוד לשרת
- יב. מחלוקת מתי נפסלין מי כיוור, וגזירת שיקוע
- יג. עולה דורון הוא
- יד. שחיטה בזר כשירה אפילו לכתחילה
- טו. כיוור צריך מים לקדש בו ארבעה כהנים
- טז. עוד חידושים בענין מחוסר בגדים, כגון יתור כו'
- יז. ביאה במקצת שמה ביאה
- יח. זקני דרום, טמא מת מרצה לקרבן יחיד
- יט. לשם ששה דברים הזבח נזבח
- כ. מחלוקת אם יש בעלים לאחר מיתה
- כא. למה אין מצורע עושה סמיכה בהושטת ידיו לעזרה
- כב. חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו
- כג. לחצות תמורת עולה תמורת שלמים
- כד. לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר
- כה. האם עולה מכפר אעשה דלאחר הפרשה
- כו. מנלן דבעינן זביחה לשמה
- כז. מיעוט דם מנותר טומאה ומעילה
- כח. אונן לענין קרבן ציבור
- כט. מקור לדין ר' אליעזר, אשם שלא לשמה פסול כחטאת
- ל. כולהו מקרא אריכא אתיין

ז	ק	א	ט	ל	ק
ט	ה	א	ז	ז	ה
ט	ט	א	ט	א	ט
ז	ז	ט	א	א	ז
ט	ט	א	ז	ז	ט
ז	ז	ט	ז	ז	ט